

Hvilke muligheder har kommunale myndigheder for at regulere luftforureningen fra brændovne?

Kilder: Luftvejledningen 2001, Brændeovnsbekendtgørelsen (BEK. Nr. 1432), Miljøbeskyttelsesloven fra Miljøministeriet og Bygningsreglement 2010 fra Erhvervs- og Byggestyrelsen.

Regulering af forureningen fra brændeovne

For et stykke tid siden var der i Hvidovre Avis en opfordring til borgerne om at fyre fornuftigt. Opfordringen kom fra Hvidovre Kommune, der i en annoncekampagne mod brænderøg og ved direkte henvendelse til brændeovnsejerne i kommunen søgte at begrænse generne fra "denne væsentlige forureningskilde", som avisen skrev.

Det er en god idé med sådan en oplysnings-kampagne, men det kan undre, at Borgmesteren tilsyneladende ikke er klar over de muligheder, som kommunen har for via lovgivningen at regulere forureningen fra brændeovne i kommunen, hvor mange huse har så lave skorstene, at de ikke når op over tagryggen.

I. Lave skorstene

Miljøministeriets *Luftvejledning* (LV.) fra 2001, der også er relevant for energianlæg som brændeovne i private boliger (se LV.s.79), nævner, at røgafkastet ved små emissioner (udslip) bør føres 1 meter over tag og være opadrettet (dvs.uden kinahat), for at der kan ske fri fortynding af røgen (LV.s.28). Det hænger sammen med, at emissionerne fra brændeovne ifølge kontorchef Claus Torp, Miljøstyrelsen, skal betragtes som en væsentlig forurening fordi røgluften indholder af sundhedsskadelige stoffer som det kræftfremkaldende benz(a)pyren og dioxin. Disse stoffer er altid til stede i røgluften - selv ved fyring med tørt, rent træ, sådan som skorstensmålingerne i Gundsømagle samt eksperimenter har vist (DMUs arbejdsrapport nr. 212).

Konklusion: Ved klager over gener fra brændeovnsrøg bør kommunerne gribe ind over for lave skorstene.

II. Fri fortynding afhænger af spredningsforholdene

I det nye *bygningsreglement BR10* kan man i vejledningen til punkt 8.5.3.1 stk. 3 læse: "Aftrækssystemer fra anlæg til fyring med fast brændsel bør altid være højere end bygningens højeste punkt. For at leve op til miljøbeskyttelseslovens krav bør der ved fastlæggelse af aftrækshøjden, specielt for brændeovne og andre anlæg til fyring med faste brændsler, tages hensyn til spredningsforholdene, dvs. turbulens fra bygning og beplantning, afstand til og højden af omgivende huse samt den fremherskende vindretning i forhold til naboerne. Hvis et fyringsanlæg medfører væsentlige røgluftgener for omgivelserne, giver miljøbeskyttelsesloven kommunalbestyrelsen mulighed for at kræve, at fyringsanlæg og aftrækssystemet eller fyringen ændres, så generne ophører. Hvis ulemperne ikke kan afhjælpes, kan kommunalbestyrelsen forbyde anvendelse af anlægget."

Konklusion: Ved brændeovnsklager til kommunerne bør spredningsforholdene for brændeovnsrøgen tages op til vurdering, og kommunerne bør gribe ind evt. med forbud, så generne ophører.

III. Forureningsbegrænsende foranstaltninger i områder, der er røgplagede

Den 1. januar 2008 trådte brændeovnsbekendtgørelsen i kraft. Herefter kan kommunerne ved hjælp af kommunale forskrifter (se BEK. § 12) gribe ind over for lokale røglommer, f.eks. lavtliggende områder med stor brændeovnstæthed. I en kommunal forskrift kan kommunerne f.eks. forbyde natfyring.

Konklusion: Kommunale forskrifter er siden januar 2008 et brugbart middel mod gener i lokale hotspots.

Solveig C. - Dupont (2008/2011)
braenderoeg@braenderoeg.dk

Hotspot nr. 9 fra LOB